

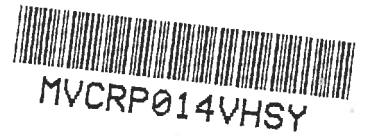

Vyřazeno

14.8.2015
PŘÍLOHA
Dodatečně aktualizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14.8.2015
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0520 r

V Praze dne 12. srpna 2015
Č. j.: MV-71552-5/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan nar. Vietnam, trvale byter. Cheb, adresa pro doručování státní občan Vietnamu, (dále jen „žadatel“), právně zastoupený _____, advokátem, se sídlem _____ (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9. 4. 2015, č. j. VS-2190/835.3/2-2002, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje dne 18. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je státním občanem Vietnamu, v České republice se podle svého vyjádření zdržuje od roku 1996. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 10. 7. 1997. Z prvního manželství s vietnamskou státní občankou má žadatel dvě děti, starší syn, narozený v roce 1993, žije s žadatelem a v roce 2014 nabyl státní občanství České republiky, mladší žije s matkou v USA. Druhé manželství uzavřel žadatel v roce 2011 se státní občankou Vietnamu a v roce 2012 se jim narodil syn. Žadatel již o udělení státního občanství České republiky v minulosti neúspěšně žádal.

uvedených důvodů rozhodlo Ministerstvo vnitra žádosti žadatele nevyhovět. Rozhodnutí bylo právnímu zástupci žadatele doručeno dne 9. 4. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 4. 2015, č. j. VS 2190/835.3/2-2002, podal žadatel dne 13. 4. 2015 prostřednictvím svého právního zástupce včasný blanketní rozklad, který dne 21. 4. 2015 doplnil odůvodněním.

V rozkladu právní zástupce žadatele označuje napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Jediným důvodem zamítnutí žádosti byl podle něho nedoplatek na zdravotním pojištění v roce 2002, který žadatel uhradil, a dále drobné nedoplatky, které správní orgán sám označil za „bagatelní“. K argumentaci Ministerstva vnitra, že od zamítnutí žadatelovy předchozí žádosti o udělení státního občanství České republiky uplynula příliš krátká doba na to, aby mohlo dojít ke změně rozhodných skutečností, právní zástupce žadatele poukazuje na to, že jde o dobu delší 1 roku s tím, že důvodem pro to je především významné překročení zákonných lhůt ze strany Ministerstva vnitra v řízení o předchozí žádosti. Zákon neuvádí, jak dlouho po podání žádosti lze podat žádost novou, a proto nemůže být tato skutečnost žadateli přičítána k tíži. Navíc v mezidobí nabyla dcera (!) žadatele státní občanství České republiky, což je podle žadatele v řízení o žádosti o udělení státního občanství České republiky zcela zásadní informace.

Žadatel se domnívá, že jeho pochybení jsou bagatelní a nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mu mělo být prominuto podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Neprominutí této podmínky pak podle něho nebylo v napadeném rozhodnutí řádně odůvodněno a mělo být vzato v úvahu, že žadatel žije na území České republiky déle než 17 let, hovoří perfektní češtinou, dcera je státní občankou České republiky (!) a žadatel je plně integrován do české společnosti. Odkazuje v této souvislosti na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž je orgán rozhodující o udělení státního občanství povinen respektovat zásadu proporcionality a legitimního očekávání.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními

Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č. j.: 3 As 32/2005-51). Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatelé musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jejich integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně. Přitom nejen mohou, ale i musí v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky posoudit všechny právně významné skutečnosti.

V.

K obsahu podaného rozkladu ministr vnitra konstatuje, že v něm nejsou uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí.

Žadatel, jako cizinec s trvalým pobytem na území České republiky, má obdobná práva jako státní občané České republiky. Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky tedy rozhodně nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoliv krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Svědčí o tom i skutečnost, že zde žijí a pracují řádově desetitisíce cizinců z třetích zemí bez jakýchkoliv problémů. Udělení státního občanství České republiky nemůže být rozhodně považováno za rozhodující podmínku začlenění cizince do života v České republice. Svědčí o tom ostatně i prokázaný, relativně velmi vysoký stupeň začlenění žadatele do české společnosti. Rovněž z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela adekvátní podmínky pro život cizího státního občana na území jiného státu a že na udělení státního občanství nelze pohlížet jako na jakoby nárokový krok, ke kterému musí nevyhnutelně dojít po uplynutí jisté doby trvalého pobytu cizince v zemi.

S ohledem na výše uvedené musí ministr vnitra odmítnout, že napadené rozhodnutí je neodůvodněné a že bylo učiněno v rozporu se zákonem. Ministerstvo vnitra každou žádost posuzuje individuálně, řádně, důkladně a z více hledisek. Ministr vnitra má za to, že Ministerstvo vnitra postupovalo v tomto správním řízení v souladu s právními předpisy. Předloženou žádostí se zabývalo odpovědně, a to v úzké součinnosti s žadatelem jako účastníkem správního řízení.

Ministr vnitra, v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007 – 105, na území České republiky, k námitce žadatele,

